

költemény hatása alatt a hallgatóságot és csokhamar hangos kacagás mutatta az újból felesapó jókedvet. Hálás tapsvihar jutalmazta. Majd *Sümei Vilmos* énekelt magyar- és nép-, valamint műdalokat. Nagy tetszést arattak még *Bödné Trinksz Paula* és *Solti Márton* magyar-, *Jordán Izabella* és *Várady Maca* spanyol táncukkal, továbbá *Schott Gyula* csodamuzsikájával. A népiünnepély tiszta bevétel 1200 korona volt. Az ünnepélyt tánc követte, mely belenyúlt a késő éjszakába. Az iskola építésére az ünnepély alkalmával 50—50 koronás alapítványt tettek: *Vetró Sándor* és neje, *Kordás József*, *Szél Sándor Imre*, *Benő Jánosné*, *Lippay Nagy István* és neje, *Peták József* és a *Vöröskereszt* felsőtanyai fiókja. Ezeknek neve az iskola falába illesztett márványtáblára kerül. Felülfizettek: *Tóth József* 20, *Tápay Pál* 10, *Bartucz István* 10, *Várady Jenőné* 6, *Veszélka Nándor* 6 és *Szél Péter* 5 koronát.

— **Teván István festőművész elesett.** *Teván István*nak, a jónévű festőművésznek hősi haláláról érkezett hír Szegedre. *Teván* a harc téren, egy roham alkalmával ellenséges golyótól találva, elesett. Szegeden jól ismerték a fiatal művészt. Akkor került hosszabb ideig ide, mikor az 5-ik honvédgyalogezredhez vonult. Festőoltárcságya méltányolta a sokat ígérő talentumot és magával vitte a művészt a harctérre, hogy nézze a háborút, tanuljon, hogy aztán alkotasson. De *Teván István*ban fellángolt az ősi, erős, romlatlan magyar vér és amikor látta, hogy mennyi ezer veszély környezi a bajtársait az ő biztos kényelme mellett, kikönyörögte magát a frontra. *Teván István* halála a művész körökben, tisztelői és barátjai között bizonyára nagy részvétet kelt.

— **Hogy levelezhetünk az Olaszországban internáltakkal.** Budapestről jelentik: A Budapesti Tudósító értesítése szerint az Olaszországgal való kölcsönös postaforgalomban ezentúl a magyar szent korona országainak területén internált olasz alattvalók is küldhetnek, illetve kaphatnak közönséges levélpostai küldeményeket és postautalványokat, továbbá táviratokat is válthatnak az e tekintetben fennálló általános feltételek mellett. Ezekről a postahivatalok nyújtanak bővebb felvilágosítást.

— **Ápolónőavatás.** A Szegedi Vöröskereszt ez uton is meghívja választmányi tagjait a folyó hó 18-án délelőtt 11 órakor a felsőbb leányiskolában tartandó választmányi diszülésre. — Tárgy: A negyedik önkéntes ápolónői tanfolyam hallgatóinak vizsgálja és fogadalom tétele.

— **Nagyboldogasszony napja a Lengyel-kápolnánál.** Vasárnap, Nagyboldogasszony napján a Lengyel-kápolnánál búcsút tartottak az alsótanyaiak. A búcsun, mise után dr. *Kelemen Béla*, Szeged második kerületének országgyűlési képviselője beszédet tartott, a melyben kifejtette a háború okait. Szép, tartalmas beszéde végén annak a közös reményének adott kifejezést, hogy a nagy háború fegyvereink győzelmével fog végződni. Ezután *Barmos György* alsótanyai plébános felhívta a figyelmet Kísszegedre és adakozásra szólította fel az alsótanyaiakat. A plébános beszédét bankett követte. Az ünnepségen dr. *Szalay József* rendőrfőkapitány képviselte a város hatóságát.

— **A harminchét éves népfelkelők bevonulása.** A nagybajuszu, kopott és új katonaládákkal terhelt bácsik vonultak keresztül Szeged utcáin hétfőn délelőtt. A 37, 38 és 39 éves népfelkelők voltak, akiknek a rendelet értelmében e hó 16-ára be kellett vonulniuk komiszkosztra.

— **Házasságszédelgő szélhámos a szegedi rendőrségen.** A szegedi rendőrség nagystíli szélhámost tartóztatott le hétfőn délelőtt. *Takács János* volt községi jegyző az illető, aki már többszörösen büntetett előéletű. Néhány évvel ezelőtt is szerepelt Szege-

KORZÓ-MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR

Telefon nyári 13-96. ● Telefon téli 11-85.

◆ nyári helyisége ◆

Kedden és szerdán, 17., 18-án:

Nagy szenzáció!

A legszebb dráma.

A meztelen nő.

Szenzációs dráma 5 felvonásban.

Az asszony verve jó.

Vigjáték 3 felvonásban.

Előadás este 9 órakor a nyári helyiségben.

Rendes helyárok.

Délutáni előadások nincsenek.

den. Akkor *Sebella Mária*t, az Edison mozi volt tulajdonosnőjét fosztotta ki, házasságot ígérve neki. Innen Kolozsvárra került, ahol két évi fegyházra ítélték csalás miatt. A múlt hónapban töltötte ki büntetését és azóta ismét folytatta szélhámosságait. Szegedre kilenc nappal ezelőtt érkezett és *Farkas János* főhadnagy néven vett lakást. A társaságokban, ahová be birt furakodni, *Hadházy Géza* tengerésztisztnek adta ki magát. Mindig nagyon elegánsan járt, civilruhát viselt, mert állítása szerint hosszabb időre szabadságot kaptak. A szegedi rendőrség *Borbola Jenő* bűnügyi kapitány révén fogta el a veszedelmes szélhámost, akinek egy ismerőse *Takács* szintén megkérte. A rendőrkapitány érdeklődni kezdett a megbízhatatlannak látszó kérő után és *Vecsernyés* meg *Kosztra* detektívek csakhamar ráismertek a kolozsvári rendőrség által köröztetett csalóra. A házasságszédelgő áltisztet a rendőrség letartóztatta.

Aki nyolc hónapot töltött Oroszországban a hadüzenet után.

Szegedi artistanő kálváriája a háborús Oroszországban.

(Saját tudósítónktól.) Vasárnapi számunkban két párisi internált elbeszélését közöltük a háborús Párisról. Nem kevésbé érdekes azonban az az elbeszélés sem, amelyet *Vámbéry-Mayor Mariska* artistanő mondott el a *Délmagyarország* munkatársának arról a nyolc hónapos kálváriáról, amelyet Oroszországban a hadüzenet után eltöltött. *Vámbéry-Mayor Mariska*, akinek több közeli rokona él itt, akik iparosok Szegeden, rokonai meglátogatására jött ide néhány napra. Kész regény az a történet, amelyet elmondott munkatársunk előtt nyolc hónapos borzalmas kálváriájáról. Ez a történet nem kíván semmi kommentárt, beszél önmaga helyett:

Az imádkozó városa.

— Tizennégy hónappal ezelőtt mentem el Magyarországból Oroszországba — kezdte meg elbeszélését *Mayor Mariska*. — Hallottam, hogy a magyar artistanőket megbecsülik, szeretik és mintán jól beszélek németül, románul nemkülönben, elfogadtam az egyik budapesti ügynök által Odesszába kínált szerződést. Románián át kiutaztam Odesszába, ahonnan a múlt év júniusában az egyik ifliszi kabaréba szerződtem. Itt nagyon vig volt az élet; kormányzósági székhely lévén, nagyszámu katonaság is volt a városban és azzal az ürügygyel, hogy nagygyakorlatra készülnek, mindig több és több katona érkezett és utazott el a városból. Csak később, a hadüzenet megtörténte után értesültem, hogy ez már a titokban elrendelt mozgósítás jele volt. Néhány hét telt el így, mikor, mintha a villámcsapás ért bennünket; engem és két, velem egy kabarében tartózkodó német artistanőt a hír, hogy a monarchia és Németország hadat üzent Oroszországnak. Mind a hárman nagyon megijedtünk és kétségbeesetten kérdezősködtünk, elutazhatunk-e, de még feleletre sem méltattak bennünket. Egy néhány kozáktiszt, akihez oltalomért és segítségért fordultunk, durván és gerombán jegyezte meg, hogy két hónap múlva, amikor az oroszok Bécsben meg Berlinben lesznek, elutazhatunk. Mind rendületlenül hitte, hogy ez a világ legkönnyebb munkái közé tartozik. Egyébként azonban — szerencsénkre — nem törődtek velünk. Igazgatónk, egy román ember, kiiktatott bennünket, hogy semmi szín alatt ne valljuk be a származásunkat.